Концепція біополітики як **Т.** має низку недоліків. Напр., не надто чіткою є аргументація тез, які висловлює Дж. Аґамбен, оскільки досить часто він покладається на асоціації та натяки, досягаючи деконструктивістського ефекту «викриття», майже «філос. сенсації», що однак не дозволяє послідовно та раціонально доводити свої ідеї. Недоліком розуміння біополітики як **Т.** є розгляд д-ви виключно як джерела небезпеки для буття людини в сучасному політ. світі. *Див.: Біополітика.*

Д. Шевчук

Тандемократія (англ. *Tandem* – розміщення один за одним + дав.-грец. *κράτος* – влада) – вид (режим життєдіяльності) політ. системи, побудований на одночасному чи почерговому використанні можливостей (ресурсів) двох політ. суб'єктів із метою досягнення спільної мети; метод колективного прийняття рішень із рівним впливом двох учасників політ. процесу, якими можуть виступати окремі особистості та організовані колективи (еліти, партії, клани); персоналізація (індивідуалізація) влади зусиллями двох впливових осіб, наслідком чого є неможливість відтворення наявної владної конструкції ін. політиками.Змістовно спорідненими з **Т.** є терміни «дуумвірат» та «діархія».

Головні риси **Т.**: наявність неформального ін-ту політ. спадкоємця; швидка автократизація влади главою д-ви та спадкоємцем із одночасним посиленням політ. ваги силових міністерств, правоохоронних органів і бюрократії, на які вони опираються найбільше; сакралізація держ. влади, ефективність якої на рівні повсякденної свідомості «подвоюється»; рольове розмежування дуумвірів, виникнення феномена «старшого партнера».

Т. відома з античних часів. Визнається життєздатним політ. об'єднанням, несуперечливим співіснуванням двох політ. сил у межах єдиного політ. курсу. Міцність і гнучкість **Т.** залежить від ролі кожного з його учасників. У випадку існування між партнерами відносин довіри й порядності (чого в практ. політиці майже не існує), **Т.** може існувати досить довго, маючи єдиним обмеженням вік осіб, яких вона поєднує. Проте вірогіднішими є несприятливі сценарії розвитку **Т.** Якщо обидва учасники політ. процесу виявляться рівноцінними у впливі на підпорядковану систему, але при цьому одноосібно налаштованими на політ. домінування – країні загрожує двовладдя, яке не може бути тривалим та рано чи пізно закінчиться поразкою одного з них. Якщо ж один з політ. партнерів виявиться помітно слабкішим, **Т.** швидко трансформується у варіант правління «суверен – фаворит», що призведе до ланцюгового ефекту деформації політ. системи на незаконних патрон-клієнтських засадах.

Сучасна **Т.** найбільш рельєфно постала в Росії 2008-2012 рр., коли формальним главою д-ви був Д. Мєдвєдєв (т. зв. «технічний президент»), а реальним володарем владних повноважень – прем'єр-міністр РФ В. Путін («колишній» та «майбутній» глава д-ви). Вважається, що це був вдалий досвід консервації політ. системи та формування ін-ту політ. спадкоємництва в умовах «суверенної» («керованої») демократії.

В.Смолянюк

Твіпломасі (від назви однієї з найбільших соц. мереж – *Twitter*; англ. *twitter* – цвірінькати, щебетати) – спілкування органів держ. влади, політ., держ., громад. діячів однієї країни із громадськістю іншої за допомогою соц. мережі Twitter, яка є мережею мікроблогів, що дозволяє користувачам надсилати короткі текстові повідомлення (до 140 символів), використовуючи sms, служби миттєвих повідомлень і сторонні програми-клієнти.

Потреба залучення громадськості на свою сторону в умовах миттєвого розповсюдження як інформації, так і дезінформації, є надзвичайно важливою у дипломатії сьогодення. Публічна дипломатія поповнилася спілкуванням у соц. мережах; саме так народився новий термін – «**Т.**» Twitter та ін. соц. мережі активно використовуються зовнішньополіт. відомствами. Міністерство закордонних справ України – не виняток. У сукупності з ін. інструментами і методами електронної дипломатії **Т.** виступає ефективним інструментом.

За прогнозами, до 2017 р. доступ до мережі буде мати половина населення Землі (3,5 млрд осіб). До 2020 р., як вважають автори звіту ОБСЄ, ця цифра зросте до 5 млрд людей. Ще через десятиліття рівень проникнення Інтернету в розвинених країнах впритул наблизиться до 100%. Це означає, що використання глобал. мережі стане нормою для всіх соц. і вікових груп, включаючи дітей, пенсіонерів і малозабезпечених. Тому вплив Інтернету на дипломатію буде збільшуватися й надалі. *Див.: Нова публічна дипломатія; Твіпломат; Фейсбук-дипломат; Цифрова дипломатія.*

М. Трофименко

Твіпломат (від назви однієї з найбільших соц. мереж – *Twitter*; англ. *twitter* – цвірінькати, щебетати) – посадовець, який за допомогою мікроблогів у соціальній мережі Twitter інформує громадськість своєї та ін. країн про свої основні рішення, участь у заходах і под. Президенти, прем'єри, міністри, глави зовнішньополіт. відомств, посли виходять в соц. мережі й стають **Т.** Напр., Форін-офіс (Foreign and Commonwealth Office, Велика Британія) створив спеціальну «Інтернет гавань» (hub), що надає технічне сприяння своїм **Т.** у режимі 24 години 7 днів на тиждень та розробляє цифрові стратегії зовн. політики. Портал «Цифрова дипломатія» містить дуже просто викладені місію, цілі та завдання електронної дипломатії брит. зовнішньополіт. відомства. Цінне ядро ресурсу – посібник із використання інструментів цифрової дипломатії. У ньому коротко й доступно викладено інструкції з використання Twitter, Facebook та ін. соц. мереж. Крім того, на сайті наведені корисні поради щодо роботи з веб-сайтом, розміщенню та підбору інформаційних, відео- та аудіоматеріалів у мережі. На сайті дипломати можуть записатися на он-лайн тренінги, проконсультуватися з фахівцями, поставити питання експертам. Розробниками ресурсу передбачений також окремий розділ «Case-studies» із конкретними прикладами успішно реалізованих проектів цифрової дипломатії. *Див.: Нова публічна дипломатія; Твіпломасі; Цифрова дипломатія.*

М. Трофименко

Твіт/ретвіт (англ. *tweet* – цвірінь) – повідомлення у соц. Інтернет-мережі «Twitter», довжиною до 140 символів. **Т./р.** публічний, призначений для передачі світської бесіди зі сфери політ., екон., культури, певного її гасла (теми) на огляд громадськості. Надання ж **Т./р.** приватного хар-ру потребує від користувача «Twitter» здійснення певних технічних процедур. Значення **Т./р.** у політ. сфері зумовлюється його публічним хар-ром, орієнтацією на мережу зацікавлених осіб (знайомих), і, потенційно, на всю аудиторію «Twitter» (понад 500 млн осіб). Окремий **Т./р.** забезпечує: 1) привернення уваги Інтернет-громадськості до конкретної заяви та/або дії представника істеблішменту чи опозиціонера; 2) є засобом планування й орг-ції зусиль в політ. і громад. акціях; 3) «соц. турботу» (за Д. Бойд – «інформованість про настрої оточення», його думки, дії та почуття).

Особливе значення серед **Т./р.** політ. значення має «тема-тренд» – слово, фраза чи тема. Її відтворення є: *по-перше*, наслідком свідомих організованих зусиль певних груп, спрямованих на привернення уваги Інтернет-користувачів планети до певної проблеми (теми); *по-друге*, вона свідчить про увагу частини Інтернет-спільноти до проблеми, яка виникла незалежно від них і тому турбує їх. Відслідковування найважливіших «тем-трендів» серед **Т./р.**, що ретранслюються в рейтинзі twitter.com в режимі реального часу дозволяє спостерігати, що відбувається на планеті в певний момент, які з цього приводу настрої сегменту глобал. громад. думки, представленого користувачами цієї соц. мережі.

Для дослідників – представників емпіричної політ. науки, політ. лінгвістики та психології, а також політ. технологів і правоохоронців наявна в механізмі сайту twitter.com можливість виявлення першого за хронологією публічного **Т./р.** із певної теми відкриває можливість виявлення часових, просторових та ін. закономірностей і механізмів поширення певних ідей, гасел та поглядів в багатонаціональних аудиторіях. Щоправда, об'єктивність досліджень «Twitter» як соц. мережі через механізм **Т./р.** обмежує практика компанії з цен-